

Οι Δημοσιογράφοι του 5ου & 6ου

ΦΥΛΛΟ 7-8
14/6/2012
ΕΤΟΣ 5^ο

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ 5ου & 6ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Πανοραμική φωτογραφία από την Γιορτή Λήξης των σχολείων μας, 5 & 6 Δ.Σ.Ζ., την Πέμπτη 13-6-2012.

Τα βαμμένα με τα χρώματα της ίδιδας κάγκελα των σχολείων μας.

Η Δ2 φωτογραφίζεται με την συγγραφέα Άλκη Ζέη.

Ένα από τα γκράφιτι που φτιάχτηκαν στα σχολεία μας.

Από την Ημερίδα που διοργάνωσε η σχολική μας κοινότητα (Σχολεία και Σύλλογοι Γονέων) για την σχολική βία, σε συνεργασία με την ΕΨΥΠΕ. Διακρίνονται ο Υ/ντης του 5 ΔΣΖ κ. Μπινίσκος Γεώργιος, η Δ/ντρια του 6 ΔΣΖ κ. Αλεξανδρή Ευσταθία, ο Δ/ντης της Π.Ε. Α΄ Αθήνας κ. Πετρόπουλος Βασίλειος, ο Πρόεδρος της Ένωσης Γονέων του Δήμου μας κ. Ανδρόγγλον Δημήτριος και η Πρόεδρος της Σχ. Επιτρ. του Δήμου μας κ. Πανδή Σοφία.

Οι μαθητές
της ΣΤ1 τάξης
με την δασκάλα τους
κ. Διαμαντούλα
Κατσή.

Οι μαθητές της ΣΤ2
τάξης
με την δασκάλα τους
κ. Βάνα
Βελέντζα.

Δύο από τα γκράφιτι που φτιάχτηκαν στα σχολεία μας.

Τετάρτη 18 Ιανουαρίου 2012

Πιστεύω ότι ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων να αποφασίσουν να βάψουν τους τοίχους με γκράφιτι. Πιστεύω ότι οι δάσκαλοι και οι διευθυντές προσπαθούν να κάνουν το σχολείο μας ακόμη καλύτερο. Ενώ ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων σε συνεργασία με διευθυντές και δασκάλους κάλεσαν ένα παιδί (έφηβο) που ζωγράφισε τους τοίχους με γκράφιτι. Νιώθω ότι το σχολείο μας έγινε ομορφότερο. Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους δασκάλους και τους διευθυντές για τη συνεργασία με το Σύλλογο.

Με εκτίμηση
Ιάσωνας Τσουρέλης, Ε1

Όταν ήρθαμε μετά τα Χριστούγεννα στο σχολείο ήταν πιο όμορφο. Είχε ωραία δέματα όπως τοπία, τη δεά Αθηνά δασκάλα και έναν αγώνα ποδοσφαίρου. Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων σε συνεργασία με τους γονείς μας πλήρωσαν το δημιουργό γκράφιτι.

Ενδουσιάζηκα με τις ζωγραφιές και όταν τα βλέπω νιώθω χαρά.

Κωνσταντινίδου Ελευθερία Ε1

Καλό Καλοκαίρι!!!

Το καλύτερο δώρο για το καλοκαίρι, προς την σχολική μας κοινότητα, το έκαναν οι γονείς με την επιστολή που διάβασαν, χωρίς να έχουν ενημερώσει κανέναν, στο τέλος της γιορτή λήξης. Την παραθέτουμε ατόφια, χωρίς σχολιασμό, απολαύστε την.

«Και να που έφτασε η μέρα που το Δημοτικό ρίχνει αυλαία... όχι μόνο για τους μαθητές της Έκτης τάξης, όχι μόνο για τους δασκάλους αλλά και... για εμάς, τους γονείς. Για εμάς που εδώ και έξι χρόνια σταθήκαμε δίπλα στα παιδιά μας, μοιραστήκαμε τις αγωνίες τους, ζήσαμε τις δυσκολίες τους, χαρήκαμε για τα κατορθώματά τους. Γελάσαμε, απογοητευτήκαμε, περάσαμε δύσκολες στιγμές, πήγαμε εκδρομές, νιώσαμε περήφανοι, κουραστήκαμε αλλά πάνω απ' όλα -τώρα που φτάσαμε στο τέλος- μπορούμε να πούμε πως... ναι, μάθαμε κι εμείς πολλά. Ξαναθυμηθήκαμε την αριθμητική, θυμηθήκαμε ή και μάθαμε Ιστορία και Γεωγραφία, αλλά πάνω απ' όλα μάθαμε τα ίδια μας τα παιδιά, κάθε μέρα και μια καινούργια τους συμπεριφορά, ένα καινούργιο πρόβλημα, μια νέα χαρά, ένα κρυφό τους ταλέντο.

Γι' αυτή την ωραία διαδρομή οφείλουμε λοιπόν κι εμείς πολλά ευχαριστώ, καταρχήν σε όλα τα παιδιά της Έκτης τάξης που ολοκλήρωσαν την πρώτη τους διαδρομή μακριά από τις οικογενειακές φτερούγες με απόλυτη επιτυχία. Είναι μοναδικά παιδιά, όπως μοναδικά είναι όλα τα παιδιά του κόσμου, το καθένα ξεχωριστά!

Το επόμενο ευχαριστώ που νιώθουμε την ανάγκη να πούμε είναι σε όλους τους δασκάλους που ανέλαβαν να τα πάρουν από τα δικά μας χέρια και να τα προχωρήσουν σε μονοπάτια τόσο άγνωστα αλλά και μαγικά συγχρόνως.

Δεν θα ξεχάσουμε λοιπόν, την κυρία Εύη Κόγια, την πρώτη δασκάλα που άκουσε τις αγωνίες μας για τα πρωτάκια μας και ανέλαβε να τους μάθει τα πρώτα γράμματα με τόση υπομονή και τρυφερότητα! Έκανε τα δύσκολα των δύο πρώτων χρόνων να μας φαίνονται τόσο εύκολα και αποτέλεσε τη βάση για να χτιστεί στη συνέχεια ένα πολύ γερό οικοδόμημα. «Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός»... και γι' αυτό την ευχαριστούμε θερμά.

Στην Τρίτη η σκυτάλη πέρασε σε δάσκαλο, στον κύριο Κώστα Πατήλα. Την κατάλληλη στιγμή τα παιδιά έπρεπε να μεγαλώσουν και να περάσουν από τη βάση του οικοδομήματος στους ορόφους. Μαζί του έχτισαν πολλούς... γιατί το οικοδόμημα θέλησε να το κάνει πολύ ψηλό! Πιέστηκαν, δυσκολεύτηκαν αλλά στο τέλος έμαθαν πολλά και πέρασαν άλλα δύο χρόνια όμορφα, γεμάτα, πολύτιμα.

Πέμπτη τάξη και αλλαγή... η κυρία Γιώτα Τραγοτσάλου έρχεται για να ολοκληρώσει το οικοδόμημα και η τύχη είναι και πάλι με το μέρος μας. Στέκεται δίπλα τους, γίνεται φίλη τους και δουλεύει... δουλεύει... δουλεύει... μ' έναν τρόπο ανιδιοτελή, με μια όρεξη που δείχνει να μην έχει τέλος και με μια αγάπη που μοιάζει να μην έχει όρια... Σε μια εποχή που η χώρα μας δοκιμάζεται, που τα ιδανικά κλονίζονται και που τα όνειρα μοιάζουν πολύ ακριβά, εκείνη μπόρεσε να αποδείξει πως όλα είναι δυνατά όταν υπάρχει καλή θέληση, όρεξη και αγάπη. «Τύχη είναι η στιγμή που η ευκαιρία συναντάει την προσπάθεια» έχει πει ο Αριστοτέλης, και στη δική μας τάξη πιστεύουμε πως τα λόγια του βρήκαν την εφαρμογή τους! Κυρία Γιώτα σας ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας για όλα!

Κι αν αυτοί οι τρεις παιδαγωγοί έφτιαξαν το κατεξοχήν οικοδόμημα αυτής της Έκτης τάξης, υπήρξαν κι άλλοι που έβαλαν τα πιο φωτεινά παράθυρα, τα πιο υπέροχα χρώματα κι άνοιξαν κι άλλες μαγικές πόρτες στην εκπαίδευση, στο χαρακτήρα τους, στα ταλέντα τους με έναν εξίσου υπέροχο τρόπο και γι' αυτό τους αξίζει κι από εμάς ένα ακόμα ευχαριστώ για τα εφόδια που έδωσαν στα παιδιά μας.

Καταρχήν στην κυρία Εφη Αλεξανδρή, τη διευθύντριά μας, που ήταν πάντα και παντού κοντά τους και κοντά μας. Χωρίς την πολύτιμη βοήθεια της τίποτα δεν θα ήταν εφικτό. Κυρία Αλεξανδρή σας ευχαριστούμε και θα μας λείψετε!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην κυρία της Μουσικής, κυρία Χρυσούλα Γοντικακή. Συμμετείχε ενεργά σε κάθε μας εκδήλωση και έφτιαξε μια χορωδία που... η φήμη της έφτασε μέχρι τη Χαλκίδα αποσπώντας τις καλύτερες εντυπώσεις. Κυρία Χρυσούλα, γεμίσατε με μελωδίες την τάξη μας.

Στην κυρία Εύα Κοτσώνη, αρμόδια να γυμνάσει τα βλαστάρια μας... αφού «νους υγιής εν σώματι υγιή» ένα ευχαριστώ από καρδιάς. Δεν ήταν μόνο γυμνάστρια, ήταν και η φωτογράφος της τάξης μας σε κάθε της στιγμή. Η συμβολή της ήταν πολύτιμη στο Λεύκωμα των παιδιών μας και την ευχαριστούμε πολύ.

Ευχαριστούμε την κυρία Σοφία Καπότη που δίδαξε τα παιδιά μας Πληροφορική αλλά κι εκείνη δεν έμεινε μόνο σ' αυτόν τον ρόλο, ήταν κοντά σε κάθε δραστηριότητα και σε κάθε γιορτή αφιερώνοντας πολύ χρόνο και πολύ κόπο.

Δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στις κυρίες των Ξένων γλωσσών, κυρία Όλια των Αγγλικών, την κυρία Διαμαντοπούλου των Γαλλικών και Εβελυν Βώβου των Γερμανικών με την ευχή... όλα όσα τους μάθανε να μην τους χρειαστούν για να φύγουν... μετανάστες!

Ένα ευχαριστώ στην κυρία της Θεατρικής Αγωγής κυρία Βλαχοδήμου Κωνίνα και την κυρία της Ζωγραφικής κυρία Ζέφη, υπεύθυνη για όλα αυτά τα έργα που έφτιαξαν τα παιδιά μας.

Τελευταίο αλλά πολύ σημαντικό ευχαριστώ, στο Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 6ου Δημοτικού Σχολείου. Μαζί με εσάς όλα τα αδύνατα έγιναν δυνατά, συνεχίστε έτσι... Τελικά... αξίζει τον κόπο!

Κάπου εδώ φτάνουμε στο τέλος, κι αν τώρα κάποιοι από εμάς συγκινούμαστε... τι να κάνουμε... ήταν κι αυτό ένα από τα πολλά συναισθήματα που μας προκάλεσε αυτή η Έκτη τάξη, αυτά τα παιδιά, αυτοί οι δάσκαλοι, αυτοί οι άνθρωποι... κι ένας ακόμα λόγος για να την ευχαριστήσουμε γι' αυτό!

Με εκτίμηση και αγάπη
Οι γονείς του Στ4»

Γνωρίσαμε μια συγγραφέα και διαβάσαμε τα βιβλία της ΑΛΚΗ ΖΕΗ

Η ΣΤ3 φωτογραφίζεται με την συγγραφέα Άλκη Ζέη.

Άλκη Ζέη γεννήθηκε Αθήνα. Τα πρώτα παιδικά της χρόνια τα πέρασε στη Σάμο. Της άρεσε πολύ το σχολείο, τόσο που δεν την άρεσε η Κυριακή, εκεί συναντούσε τις φίλες της. Της άρεσαν πιο πολύ η Ιστορία, τα Αρχαία, τα Λατινικά, η Γυμναστική. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών και στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας. Ξεκίνησε να γράφει από μικρή στο σχολείο όπως κι εμείς και της άρεσε ιδιαίτερα να γράφει κουκλοθέατρο και δικές της ιστορίες.

Το πρώτο της βιβλίο ήταν το «Καπλάνι της βιτρίνας» που είναι σχεδόν αυτοβιογραφικό, και το έγραψε 18 χρονών. Έχει γράψει συνολικά 18 βιβλία, που τα περισσότερα απ' αυτά βασίζονται στη ζωή της. Αγαπάει όλα τα βιβλία της αλλά περισσότερο το «Καπλάνι της βιτρίνας», γιατί αυτό διηγείται τα παιδικά της χρόνια. Ακόμη, όταν τη ρωτήσαμε ποιος χαρακτήρας της πιστεύει ότι την εκπροσωπεί καλύτερα, μας απάντησε: «Η μέλια, γιατί είμαι εγώ». Με τα βιβλία δεν επιδιώκει να μεταφέρει μηνύματα στους αναγνώστες της, γιατί όπως λέει κι η ίδια, μισεί τη λέξη αυτή. Το μόνο που θέλει είναι να διαβαστούν τα βιβλία της. Ήθελε να παχτούν στο θέατρο ή την τηλεόραση έργα της, αλλά κάτι τέτοιο άργησε, επειδή δεν έβρισκε τους κατάλληλους ανθρώπους. Όταν τους βρήκε, τους εμπιστεύτηκε και το αποτέλεσμα της άρεσε πολύ, ήταν πραγματικά πολύ καλό!

Μια βροχερή μέρα, πήγαμε εκδρομή στους χώρους του εκδοτικού οίκου του Μεταίχιμου, για να αγοράσουμε βιβλία για το σχολείο και για να γνωρίσουμε τη συγγραφέα Άλκη Ζέη! Η ανυπομονησία ήταν μεγάλη. Δεν είναι τόσο εύκολο να γνωρίσεις μια από τις μεγαλύτερες ελληνίδες συγγραφείς! Μπήκαμε ενθουσιασμένοι στους χώρους του Με-

ταίχιμου. Προχωρήσαμε σ' ένα δωμάτιο γεμάτο πολύχρωμα βιβλία! Ο χώρος ήταν ζεστός και οικείος, οι υπεύθυνοι μας υποδέχτηκαν φιλόξενα. Πολλοί άρχισαν να ξεφυλλίζουν βιβλία, κάποιοι αντάλλασσαν τις απόψεις τους γι' αυτά και άλλοι ήταν στο ταμείο, για να αγοράσουν τα βιβλία που τους ενδιέφεραν... Οι υπεύθυνοι, μετά από ώρα μας έδωσαν δωράκια και μας οδήγησαν με τάξη σε μια μεγάλη αίθουσα. Εκεί, γνωρίσαμε τη συγγραφέα Άλκη Ζέη. Αλλά όχι για πρώτη φορά. Την Άλκη Ζέη την είχαμε γνωρίσει μέσα από τα βιβλία της...

Εντυπώσεις
Η κα Άλκη Ζέη μας υποδέχτηκε με κέφι και χαρά, έτοιμη να απαντήσει σε όλες τις απορίες μας, κάτι που έκανε! Ήταν καλοσυνάτη, καλόκαρδη, συμπαθητική και ταυτόχρονα σοβαρή. Ένα φιλικός, απλός άνθρωπος, που θύμιζε γλυκιά γιαγιούλα των παραμυθιών. Υπομονετική και ευχάριστη, έδωσε ξεκάθαρα απαντήσεις σε ότι τη ρωτήσαμε. Μας έκανε εντύπωση το ότι πολλές εμπειρίες από τη ζωή της είναι γραμμένες στα βιβλία της! Μας μιλούσε σαν να είμασταν συνομήλικοι και νιώσαμε όλοι το «παιδί» που είχε μέσα της! Μας διηγήθηκε ιστορίες από τη ζωή της, υπέγραψε με υπομονή τα βιβλία μας γράφοντας αφιερώσεις! Μας συμπεριφέρθηκε υπέροχα και χάρη σ' εκείνη ζήσαμε μια καταπληκτική εμπειρία! Ήταν μια φοβερή επίσκεψη, μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδρομή!

Η Άλκη Ζέη μας έδειξε πολλή αγάπη, άκουγε προσεκτικά αυτά που είχαμε να της πούμε, πάντα με υπομονή και με ένα ζεστό και φωτεινό χαμόγελο που χάριζε απλόχερα. Θα έλεγα, ότι μια από τις μεγαλύτερες συγγραφείς μας έκανε μεγάλη τιμή που συζήτησε μαζί με και απάντησε στις απορίες μας...

Δήμητρα Κουρούπη,
Εύα Σαλλάπη, Βασιλική Ανάγνου,
Ειρήνη Μπέλλου, Μυρτώ Κοπαναρά

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ (ΣΧΟΛΕΙΟ & ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΓΟΝΕΩΝ) των 5ου & 6ου Δημοτικών Σχολείων Ζωγράφου, σε συνεργασία με την Εταιρεία Ψυχοκοινωνικής Υγείας Παιδιού και Εφήβου (Ε.Ψ.Υ.Π.Ε.) διοργάνωσε την: Εκδήλωση Ενημέρωσης και Ευαισθητοποίησης για το φαινόμενο του Σχολικού Εκφοβισμού (Bullying)

Διεθνείς έρευνες έχουν δείξει ότι περίπου το 15% των μαθητών έχουν βιώσει συμπεριφορές εκφοβισμού-θυματοποίησης από συμμαθητές τους. Αναφορικά με την ελληνική πραγματικότητα, επιδημιολογικές μελέτες έχουν δείξει ότι το πρόβλημα του εκφοβισμού-θυματοποίησης εμφανίζεται συστηματικά σε 1 στα 10 παιδιά. Ο εκφοβισμός-θυματοποίηση (bullying) μαθητών από συμμαθητές τους αποτελεί μορφή βίας και επιθετικής συμπεριφοράς που εμφανίζεται κυρίως στο σχολείο με σοβαρές επιπτώσεις για τη ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού και τη διαδικασία της μάθησης.

Στην εκδήλωση μίλησαν οι:

1. Μαρία - Ηώ Ακαλέστου, MSc, PGCert, Ψυχολόγος, Πρόγραμμα "STOP! Στην Ενδοσχολική Βία", Ε.Ψ.Υ.Π.Ε, με θέμα: «Κατανοώντας το φαινόμενο του εκφοβισμού και της βίας στο χώρο στο σχολείου».

2. Κωνσταντίνος Φύσσας, MA, Ψυχοθεραπευτής, Πρόγραμμα "STOP! Στην Ενδοσχολική Βία", Ε.Ψ.Υ.Π.Ε., με θέμα: «Ενδοσχολική Βία και Εκφοβισμός: Τρόποι Διαχείρισης και Αντιμετώπισης».

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων των 5ου & 6ου Δημ. Σχολ. Ζωγράφου στις 7/3/2012, ημέρα ΤΕΤΑΡΤΗ και ώρα 17:30.

Η ζωή στο Δημοτικό

Δημοτικό... Τόσες αναμνήσεις... Λες και ήταν χθες. Πρωτοξεκινήσαμε τα 6 πρώτα χρόνια εκπαίδευσης της ζωής μας χωρίς να ξέρουμε κανέναν. Μέσα σε έξι χρόνια, από τα μικρά παιδάκια γίναμε (με τη βοήθεια των δασκάλων) τα αυριανά γυμνασάκια. Στα μικρά παιδιά είναι δύσκολο να βρίσκονται για πρώτη φορά σε ένα μέρος που είναι πολύ μεγάλο γι' αυτά και υπάρχουν πολλά και μεγαλύτερα παιδιά.

Έτσι είμασταν κι εμείς. Ξεκινήσαμε την πρώτη τάξη με την κ. Αμαλία, η οποία με το δικό της ξεχωριστό τρόπο προσπάθησε να μας δώσει τις απαραίτητες γνώσεις για να συνεχίσουμε την πορεία μας στο δημοτικό.

Στη δεύτερα και στην τρίτη τάξη με την κ. Εριφύλη μάθαμε ό,τι έπρεπε για να συνεχίσουμε στην επόμενη τάξη με αξιώσεις.

Συνεχίσαμε με τον κ. Γρίβα στην τετάρτη τάξη, ο οποίος ήταν ο μόνος δάσκαλος που είχαμε κατά το δημοτικό.

Τέλος στην πέμπτη και στην έκτη η κ. Διαμαντούλα μας βοήθησε να προετοιμαστούμε για το γυμνάσιο και να κατανοήσουμε την ύλη.

Σε όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια, υπήξαν και οι δάσκαλοι των ειδικοτήτων που μας βοηθούσαν να βρούμε σε τι είμαστε καλοί. Οι δραστηριότητες αυτές είναι: Μουσική, Γυμναστική, Ξικαστικά, Αγγλικά, Θεατρική Αγωγή, Τεχνολογία, Κ.Π.Α. και Γαλλικά/Γερμανικά. Όλα αυτά μας έκαναν να διασκεδάσουμε και να μάθουμε ό,τι έπρεπε.

Πέρασαν χρόνια και έφτασε η ώρα να αφήσουμε το σχολείο. Όλες αυτές οι στιγμές με τους φίλους και τους δασκάλους μας θα μας μείνουν αξέχαστες. Αποχαιρετούμε το δημοτικό και προχωρούμε στο γυμνάσιο για μια νέα ζωή.

Οι μαθητές του ΣΤ 1

Αποχαιρετιστήριος Λόγος

Εμείς οι μαθητές του ΣΤ 2 είμαστε τυχεροί. Πρώτον, γιατί καταφέραμε και «δέσαμε» σαν ομάδα όλα αυτά τα χρόνια. Πέρασαμε καλά στο Δημοτικό. Οι στιγμές που ζήσαμε θα μας μείνουν αξέχαστες. Κάναμε πολλούς και καλούς φίλους που θα κρατήσουμε όπως φαίνεται αρκετοί από εμάς και στο μέλλον, στο Γυμνάσιο και αν και είχαμε τις κοντρίτσες μας, τα αφήνουμε πίσω μας και συνεχίζουμε με αισιοδοξία για το μέλλον.

Δεύτερον, γιατί στο πέρασμα μας από το Δημοτικό Σχολείο, είχαμε την τύχη να έχουμε τρεις καταπληκτικές δασκάλες. Την κα Δήμητρα, την κα Άρτεμις και στις δύο τελευταίες τάξεις του δημοτικού, την κα Βάνα. Τρεις δασκάλες που η κάθε μια μας έδωσε με τον δικό της ξεχωριστό τρόπο τα εφόδια εκείνα που θα μας βοηθήσουν στη ζωή μπροστά μας και έβαλαν γερά θεμέλια πάνω στα οποία μπορούμε να χτίσουμε το μέλλον μας.

Η συγκίνηση που νιώθουμε δεν κρύβεται. Έξι χρόνια στο Δημοτικό είναι η μισή μαθητική ζωή μας. Πώς να ξεχάσεις τις εκδρομές, τις γιορτές... αλλά και τις τιμωρίες! Όλα μέσα στο πρόγραμμα. Και λυπηθήκαμε πολύ όταν το σχολείο μας, το 17^ο συγχωνεύτηκε με το 5^ο, τελικά καταλάβαμε ότι δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια αλλαγή στο όνομα. Γιατί είμαστε οι ίδιοι μαθητές που ξεκίνησαν στην πρώτη δημοτικού έχοντας αγωνία για το τι μας περιμένει. Βλέπουμε τις φωτογραφίες μας και γελάμε με τα κουτσουδόντικα προσωπάκια! Και τώρα δείτε μας!

Γνωρίζουμε ότι το Γυμνάσιο που μας περιμένει θα είναι δύσκολο αλλά με προσπάθεια και ελπίδα για το μέλλον θα καταφέρουμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που θα ακολουθήσουν. Άλλωστε η ζωή είναι ένας διαρκής αγώνας, έτσι μας λένε οι γονείς μας. Τώρα βέβαια, εμείς δεν το καταλαβαίνουμε και τόσο γιατί το μυαλό μας βρίσκεται αλλού... όμως θα παλέψουμε και θα τα καταφέρουμε... γιατί πάνω απ' όλα είμαστε τα φοβερά παιδιά του ΣΤ 2!!

Τάξη ΣΤ 2

Κάνοντας πολύχρωμα τα κάγκελα

Τετάρτη 18 Ιανουαρίου 2012

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων ένα Σάββατο πήρε την πρωτοβουλία σε συνεργασία με τους διευθυντές του 5ου και του 6ου σχολείου να βάψουν τα κάγκελα στο σχολείο. Πιστεύω πως ήταν μια πολύ ωραία σκέψη. Με τα χρήματα που δώσαμε αγόρασαν τα χρώματα και τα κάγκελα είχαν βαφτεί στα χρώματα της ίριδας, δηλαδή του ουράνιου τόξου. Τη Δευτέρα που πήγα στο σχολείο φαινόταν πάρα πολύ ωραίο. Μου άρεσε όλη αυτή η συνεργασία και το αποτέλεσμα άξιζε.

Την Δευτέρα εμείς οι μαθητές, μετά την προσευχή με προτροπή των Διευτών μας, γυρίσαμε προς τους γονείς μας και τους χειροκροτήσαμε, ήταν η πρώτη φορά που έγινε αυτό και οι γονείς μας το χάρηκαν πολύ.

Τους ευχαριστήσαμε γι' αυτό που είχαν κάνει.

Βαγγέλης Καστανός, Ε1

Ένα Σαββατοκύριακο πρωινό πάνω από εκατό άτομα βρίσκονται από νωρίς το πρωί με σκοπό να κάνουν το σχολείο μας πιο όμορφο. Πράγματι τα κάγκελα βάφτηκαν στα χρώματα του ουράνιου τόξου με κίτρινο, μπλε, πράσινο, πορτοκαλί και άλλα, μα και τις μπασκέτες πράσινες και τους κάδους μπλε. Μα πιο πολύ μου άρεσε που όλοι συνεργάστηκαν και η ομαδική δουλειά βγήκε υπέροχη!

Νέστορας Αποστολόπουλος, Ε1

Οι μαθητές επί το έργον.

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΠΑΛΙΑ

Μαθητές του 103 Δημοτικού Σχολείου Αθηνών που απορροφήθηκε από τα σχολεία μας, φωτογραφίζονται την περίοδο της Αποκριάς στο προαύλιο του σχολείου μας. Στην θέση της μάνδρας δεξιά βρίσκεται το μικρό κτίριο του σχολείου με τις θρύσες, στην δε θέση της υπέροχης μονοκατοικίας, η πολυκατοικία που είναι ακριβώς απέναντι από τις θρύσες του σχολείου μας. Την φωτογραφία μας δάνεισε ο τότε μαθητής της Δ' τάξης, κατά το σχολικό έτος 1967-1968, Γεώργιος Λάβδας, ο οποίος και διακρίνεται καθιστός ντυμένος καουμπόις, πρώτος από αριστερά.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΖΩΓΡΑΦΟΙ ΤΟΥ 5ΟΥ & 6ΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ 007-008 – ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 2011-2012 – 14-6-2012

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΤΟΥ 5ου & 6ου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΝΣΗ: ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ 27 – Τ.Κ. 15771 – ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΗΛ. & ΤΗΛΕΜΟΙΟΤΥΠΟ 210 7770981

EMAIL : mail@5dim-zograf.att.sch.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ ΟΙ Δ/ΝΤΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΕΥΣΤΑΘΙΑ & ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΗΤΑΝ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ 5ου & 6ου.
ΕΠΙΣΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΙΜΗ
ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΣΤΗΘΕΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ.

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΕ ΑΝΑΛΟΓΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α' Δ/ΝΣΗΣ Π.Ε. ΑΘΗΝΑΣ &
ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ.

Παλιά τεύχη της εφημερίδας μας «Οι δημοσιοζωγράφοι
του 5ου & 6ου», μπορείτε να τα βρείτε και στο διαδίκτυο στην θέση:

<https://sites.google.com/site/oidemosiozographoitou5dsz/home>

Επισκεφθείτε και το ιστολόγιο:
<http://5dimotikosxoleiozografou.blogspot.com/>

Οι μαθητές της ΣΤ3 τάξης με την δασκάλα τους κ. Βάσω Καθούλη.

Στο Δημοτικό γνωρίσαμε τόσους αγαπημένους φίλους και συμμαθητές. Ελπίζουμε και ευχόμαστε να παραμείνουμε φίλοι και να μη χαθούμε ποτέ. Ευχόμαστε ο καθένας από τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας να έχουν κάθε ευλογία και επιτυχία στη ζωή τους.

Ευχαριστούμε τους δασκάλους και τις δασκάλες μας που μας πρόσφεραν πολύτιμες γνώσεις και μας βοήθησαν να γίνουμε πιο ώριμοι άνθρωποι.

Φεύγουμε από το Δημοτικό έχοντας ανάμεικτα συναισθήματα. Θλίψη επειδή πιθανόν να χαθούμε με αγαπημένους φίλους και δασκάλους, αλλά και χαρά επειδή μπροστά μας ανοίγονταν καινούργιοι δρόμοι με γνώσεις και περιπέτειες.

Οι μαθητές του ΣΤ3

Μια σχολική χρονιά φτάνει στο τέλος της. Αυτή η χρονιά όμως είναι διαφορετική από τις προηγούμενες, γιατί τελειώνουμε το δημοτικό σχολείο, που ήταν ένας σπουδαίος σταθμός της ζωής μας. Όταν πριν από 6 χρόνια μπήκαμε στο «μεγάλο» κτίριο, εντύπωση μας έκανε η καγκελόπορτα! Μετά από χαρές, παιχνίδια στα διαλείμματα, παρατηρήσεις, όχι αδικίες, από τους δασκάλους μας (κα Εύη Κόγια, κ. Κώστα Πατήλα, κα Γιώτα Τραγοπούλου), αλλά και γνώσεις, σκανταλιές κι εμπειρίες, η μεγάλη αυτή καγκελόπορτα μας κάνει και πάλι εντύπωση.

Όλα αυτά τα χρόνια έγινε η «δική μας καγκελόπορτα» την οποία αφήνουμε για να πάμε σε μια άλλη. Κλείνουμε έναν κύκλο μαθητικής ζωής, για να αρχίσουμε έναν καινούργιο σε μια πιο μεγάλη καγκελόπορτα με ανάμεικτα συναισθήματα χαράς και λύπης.

Σε όλους μας τους συμμαθητές ευχόμαστε καλή συνέχεια, να είναι πάντα καλά, να έχουν καλή πρόοδο σε ό,τι κάνουν και να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους.

Στους δασκάλους μας ευχόμαστε να έχουν πάντα την ίδια υπομονή και το ίδιο ζεστό χαμόγελο και στα επόμενα παιδιά, να συνεχίσουν την καλή δουλειά που κάνουν.

...και μόλις αρχίζει για όλους μας μια νέα - ευχάριστη ελπίζουμε - περιπέτεια!
Καλό καλοκαίρι.

Οι μαθητές του ΣΤ4

= Οι μαθητές της ΣΤ4 τάξης με την δασκάλα τους κ. Γιώτα Τραγοτσάλου.

Αγαπητά μου παιδιά,
Μια σχολική χρονιά σταθμός στη ζωή σας αφού σημαίνει το τέλος του Δημοτικού Σχολείου. Έξι χρόνια σημαντικά. Τα πρώτα σας γράμματα, οι πρώτοι δάσκαλοι, οι πρώτες σας φίλιες. Ελπίζω και εύχομαι αυτά τα έξι χρόνια να μπόρεσαν να αφήσουν στον καθένα σας ένα στίγμα που θα σας βοηθήσει να βρείτε το δρόμο που θα είναι ο καλύτερος για σας. Να προσπαθείτε πάντα για το καλύτερο και είμαι βέβαιη πως οι προσπάθειές σας δε θα πάνε χαμένες. Να είστε πάντα γεροί, τυχεροί και χαρούμενοι.

Έφη Λεξανδρή
Διευτρία 6ου Δ.Σ.Ζ.

...Φτάσατε στο τέλος μιας αξέχαστης διαδρομής. 5 χρόνια γεμάτα με χρώματα και συναισθήματα.... στιγμές που ζήσατε, γνώσεις που πήρατε, αξίες που μάδατε, εμπειρίες που βιώσατε... και όλα τόσο ξεχωριστά για τον καθένα από εσάς... και όλα αυτά. Ό,τι κι αν συναντήσετε στο δρόμο σας να το αντιμετωπίσετε με δύναμη ψυχής, με πίστη στις δυνατότητές σας, με δετική σκέψη και χαμόγελο, με ειλικρίνεια, με σεβασμό κι αγάπη.
Καλή τύχη στη ζωή σας...
Και να θυμάστε πάντα ό,τι αξίζετε τα καλύτερα!

Γιώτα Τραγοτσάλου ΣΤ4...

Μια συγγραφέας στην τάξη μας

Η συγγραφέας κ. Φωτεινή Φραγκούλη με τους μαθητές της Τετάρτης τάξης.

Την προηγούμενη Πέμπτη ήρθε στην τάξη μας η συγγραφέας Φωτεινή Φραγκούλη. Η κυρία μας είχε δώσει να διαβάσουμε το τελευταίο της βιβλίο, το «κατ-γατ-καραγάτ». Της κάναμε μερικές ερωτήσεις και αργότερα μας μίλησε για τη λογοτεχνία και μου έκανε εντύπωση το ότι μας μιλούσε γι' αυτή με αγάπη και ότι είχε βρει μικρά κομμάτια από αγγεία στη δάλασσα.

Περάσαμε πολύ ωραία και μας άρεσαν αυτά που έλεγε. Πρώτη μου φορά ήταν που είδα μια συγγραφέα από κοντά.

Όταν άκουσα ότι η πρωταγωνίστρια αυτού του βιβλίου είναι η γάτα της και που της αρέσει πολύ η λογοτεχνία εντυπωσιάστηκα και αγάπησα κι εγώ τη λογοτεχνία.

Πέρασα πολύ καλά με τη συγγραφέα Φωτεινή Φραγκούλη και εύχομαι να ξαναέρθει σύντομα.

Εμείς με τη δασκάλα μας μέναμε έκπληκτοι με αυτά που μας έδειξε και περάσαμε πολύ καλά. Δε θα ξεχάσω ποτέ αυτή την συνάντηση. Και ελπίζω να ξαναρθεί με ακόμα περισσότερα να μας δείξει. Του χρόνου που θα πάω τετάρτη τάξη θα διαβάσω ένα άλλο βιβλίο της Φωτεινής Φραγκούλη που λέγεται το μισό πιδάρι. Ανυπομονώ να το διαβάσω.

Όταν μας είπε πράγματα για τη λογοτεχνία είχα μείνει άφωνη, ήταν τα πιο ωραία πράγματα που έχω ακούσει στη ζωή μου.

Πολλά πράγματα από αυτά που μας είπε και μας έδειξε μου έκαναν εντύπωση. Όπως μας έδειξε την Πουπέτα σε φωτογραφία αλλά στην πραγματικότητα. Μας είπε και πολλές φράσεις. Πολύ θα ήθελα να την ξαναδώ στο σχολείο.

22-5-2012
Οι μαθητές της Γ1

Ο ιερομόναχος Πατήρ – Πρόδρομος, με τους μαθητές της Γ1 & Γ2 τάξης.

Οι εντυπώσεις μας από τον π. Πρόδρομο

Δευτέρα 12 Μαρτίου 2012
Οι εντυπώσεις μου είναι που δεν τσακωνόμαστε στο μοναστήρι διότι κάθε βράδυ κάνουν προσευχή για συγχώρεση και έτσι εμπναινε το πνεύμα του Χριστού στην ψυχή τους και δεν μάλωνα ποτέ.

Επίσης πως το καλοκαίρι δεν βγαίνουν το σκουρόχρωμο χρώμα από πάνω τους και δεν βάζουν ανοιχτόχρωμο χρώμα! Ένα άλλο που μου έκανε εντύπωση είναι που άφησαν την οικογένειά τους, όμως μπήκαν σε μια μεγαλύτερη οικογένεια!

Σας ευχαριστούμε πολύ που ήρθατε!

Χριστίνα Μητσέλου Γ2

Ότι φοράνε μαύρα και δεν ζεσταίνονται το καλοκαίρι. Ότι δεν μαλώνουν ποτέ.

Πώς άφησε την οικογένειά του για να πάει στο Μοναστήρι.

Χριστίνα Βασιλοπούλου

Μου κάνει εντύπωση πως αντέχουν να φορούν καθημερινά, μαύρα ρούχα.

Απαρώ πως ζουν πάνω στο βουνό, μακριά από τον κόσμο και ειδικά το χειμώνα που έχει χιόνια και κρύο.

Αναρωτιέμαι επίσης πως μπορούν και ξυπνάν τόσο πρωί κάθε μέρα για να κάνουν την προσευχή τους. Μου έκανε επίσης μεγάλη εντύπωση πως καταφέρνουν να μην τσακωνόμαστε ποτέ, ενώ ζουν πολλοί άνθρωποι μαζί.

Κατερίνα Μυλωνά

Μου έκανε εντύπωση το πως το καλοκαίρι συνηθίζουν να φορούν τα μαύρα τους ρούχα, πως είναι η ζωή στο μοναστήρι, πως δεν μαλώνουν, πως περνάνε καλά, πως δεν τσακωνόμαστε και γιατί πρέπει να ζητάμε συγχώρεση από το Θεό.

Βασίλης Γκιώνης

Μια μέρα ήρθε ο πατέρας Πρόδρομος και είπε αυτά που θέλαμε να μάθουμε. Μάθαμε μια προσευχή και από τότε την έλεγα κάθε μέρα κι όπως μας έπε όταν τη λέμε μας ακούει ο Χριστός και μπαίνει στην καρδιά μας. Και εκτός από αυτά μας είπε το πιο σημαντικό πράγμα πως δεν μαλώνουμε. Γιατί μπαίνει ο Χριστός στην καρδιά, δηλαδή η αγάπη.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που ήρθατε και που μας μάδατε.

Φίλιππος Μανιούδης

Ο παλιός Δ/ντης του 5 ΔΣΖ, κ. Γαλανάκης, εκ μέρους του πολύ δραστήριου Συλλόγου Κρητών Ζωγράφων, μιλάει στους μαθητές της ΣΤ' για την ηρωική ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

Καλά μου παιδιά. Το ταξίδι της γνώσης δεν τελειώνει ποτέ. Αρχίζει στο Δημοτικό και συνεχίζεται σε όλη την ζωή μας. Το να κατακτήσεις την γνώση απαιτεί κόπο, δεν είναι πάντα μια ευχάριστη διαδικασία, είναι πάντα όμως χρήσιμη. Στο Δημοτικό εκτός από γνώσεις και πώς να τις ανακαλύψετε προσπαθήσαμε να σας δώσουμε και κάτι πιο σπουδαίο, ΑΕΙΒΣ. Αν τα καταφέραμε, πετύχαμε, και αυτό γιατί στην ζωή σας πρέπει να έχετε ΔΥΝΑΜΗ ΨΥΧΗΣ, και δυνατή ψυχή, είναι μια ψυχή γεμάτη αξίες. Σας ευχόμαστε τα καλύτερα, και να ξέρετε ότι κάθε φορά που θα ανταμώνουν, έστω και τα βλέμματά μας, εμείς οι δάσκαλοί σας, θα ευχόμαστε για σας πάντα τα καλύτερα.

Με άδολη αγάπη,
οι εκπαιδευτικοί του 5 Δ.Σ.Ζ.
και ο Δ/ντης του,
Νικόλαος Ι. Δημητρίου.